

El retaule del flautista

Ja ho sabeu tots, «El retaule del flautista» es va estrenar el dia 16 de maig al Casal. Va anar bé.

Hi havien unes 250 persones, que omplien tot el local. No obstant dominaven les de fora de Santa Eulàlia. Per una banda deu voler dir que l'obra era bona, ja que va moure a aquesta gent, però, per l'altra, vol dir que al poble hi ha poc interès. I és una llàstima. Però, pel que es va veient, això deu ésser impossible de modificar.

Els que hi eren van sortir entusiasmats. Més que pel sentit (hi van haver coses que no es van entendre), per la representació. L'obra, a més de ser divertida, va ésser ben escenificada. En aquest aspecte s'hi ajuntaven tota una sèrie d'elements nous: cançons, danses, nova escenografia...

El dia 31 de maig, el «Retaule» es va repetir a Llissà. El local tornava a estar ple, i altra vegada va sortir bé. Això ens anima a continuar i a revaloritzar el «grup de teatre».

Els joves, units, poden fer grans coses i més quan estan engrescats com ara. Però no volem oblidar als altres joves que encara no són al grup. No volem tancar-nos. Per això demanem a tots els joves que hi tinguin interès, que mirin d'entrar-hi.

Ara, durant el mes de juny, continuarem fent «El flautista». El dia 10, que és la festa de Corpus, anirem a Llerona. Després a Bigues, La Garriga i Granollers. Per últim, a una Festa Major.

UN DEL GRUP

LUIS YELAMOS

JARDINERO

Calle Virgen de los Remedios

Casa Yélamos

Santa Eulalia de Ronsana

Dirección e información

CASELLAS

Tel. 270 06 89

GRANOLLERS

Ull viu... i fora errades

Avui publiquem una relació de paraules que hem vist impreses al nostre setmanari, les quals hem de procurar de bandejar del nostre llenguatge, tant oral com escrit, posat que es tracten de barbarismes:

ADEMÉS. = Cal substituir-lo per **demés, endemés, encara, ultra això, així mateix, no res menys**. Ex.: «Aquesta qüestió li va causar, **ultra** el disgust, grans pèrdues».

ARREGLO. = El mot **arreglar**, o sigui posar en regla, és perfectament correcte. Malauradament ha envaït en excés, per castellanisme, el terreny del mot **adobar**. Una altra reacció, també, ha estat la substitució abusiva d'**adobar** i **arreglar** per **arranjar**.

Direm **adobar**, quan es tracti de reparar una cosa espatllada; **arreglar**, per posar en regla i **arranjar**, per disposar en l'ordre escaient. Així, direm, **adobar** sabates; **arranjar** la sala; **arreglar** la situació. La paraula castellana **arreglo** pot ésser traduïda, per tant, per **adob, arranament, arreglament**.

CURAR. = El recte ús de **curar**, que tradueix el castellà **cuidar**, exigeix que destriem bé aquest mot de **guarir**. El tractament d'un malalt és també una **cura**, és clar; però l'èxit del tractament no s'ha d'anomenar **cura**, sinó **guariment** o **guarició**. Així, un metge pot **curar** un malalt i un altre **guarir-lo**. Ara bé, allò que no és fàcil és que un metge **guareixi** un malalt si abans no el **cura**.

DESPEDIDA. = Usarem **comiat, acomiadament, departença**.

Si volem acompanyar per obsequi aquell que se'n va, direm **acomiar, donar comiat, prendre comiat de**.

Si volem llevar a algú un càrrec, ocupació o servei, direm **acomiar, gitar, foragitar, desnonar**, i, fins i tot, **despatxar**, d'un ús ben corrent en aquest sentit.

DONAR-SE COMPTE. = En castellà, **darse cuenta**. La forma correcta és **adonar-se**.

ELS DEMÉS. = En castellà, **los demás**. Direm o escriurem **els altres, tots els altres**. En català antic, **els demés** és equivalent de **la major part, els que són més**.

EMITIR. = En català el verb és **emetre**.

LOGRAR. = Cal usar **aconseguir, assolir, obtenir**.

PÈSAM. = Expressar el nostre dolor per la pèrdua d'un ésser és **condol** o **condolença**. Pèsam és una traducció incorrecta del castellà **pésame**.

REFLEXADA. = Del castellà, **reflejada**, de **reflejo**. És un derivat viciós de **reflex**. Cal dir i escriure, **reflectida**, ja

DES DEL MEU PORTAL

SOL, SOLET, VINE'M A VEURE...

Ja tenim l'estiu a sobre. Ja hi som. Les platges s'ompliran com formiguers, de gent que vol sucar-se i canviar de color. Ara que a vegades, enlloc de posar-se «morenos» com ells voldrien, es tornen vermells com llagostins, amb unes cremades que esgarrija veure-les. I és que el sol no vol bromes. Jo recordo a Calafell l'any passat, que uns estrangers, suecs penso, el primer dia ja es van estendre al sol, de bon matí. Anaven girant-se, ara la panxa, ara l'esquena, i quan van ser quarts d'una, obriren un cabaç florejat que duïen i van treure unes pomes i unes taronges que es van menjar, amb cara d'atontats o de son, no sabia distingir-ho. En acabar, d'aquell cabaç de col·raines en sortiren dues ampolles de vi negre de «Cariñena» que havien comprat el matí en un celler que hi ha prop de la platja. Podeu comptar com estaria aquell vi d'uns 18° després de passar-se mig dia al sol! Doncs bé: no en van deixar gens ni mica. Eren quatre, dues parelles, a qui més ros. Havien vingut a torrar-se i van acabar torrats, però no pel sol, sinó pel vi. La pell —pobreta pell, tan blanca al matí—, que és el que volien torrar se'ls hi anava posant vermella per moments. Ells prou que s'untaven amb olis i pomades, però a mi, ja em semblava veure-hi sortir fum. Encara ric quan em recordo d'un d'ells, el més alt, que al cap de mitja hora de fer la migdiada, inconscientment es va girar, i es va tornar a girar, i altra vegada, fins cinc o sis voltes, quedant separat de la tovallola uns quatre metres. I com que anava untat d'olis, en girar per terra s'anava arrabassant de sorra. Semblava una croqueta. No van tornar cap més dia a la platja.

Com diu l'adagi, mig món es fot de l'altre mig. El que hem de procurar, és pertanyer sempre a la primera meitat. Però, això, és impossible. Llàstima!

Joaquim Brustenga Etxauri

que el verb correcte en català és **reflectir**.

REPENTINAMENT. = També traducció literal, molt estesa, de **repentinamente**. Usarem **sobtadament** o bé qualsevol d'aquestes locucions adverbials tan boniques: **de sobte, de cop i volta, tot d'un plegat, tot d'una**, etc.

SORDERA. = Paraula castellana, així mateix molt estesa. Les veritablement catalanes són **sordesa, sordària, sordor**.

M.